

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Šimen Jak.

Izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca ter velja za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrto leta 1 gld.
Za oznanila plačuje se od čveterostopne petit-vrste 6 kr. če se jėdenkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se trikrat tiska.
Večkratna oznanila primerno ceneje.
Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani (Krakovski nasip št. 18).

Graškemu „pesniku“.

Ni vdihol mi Apolon petja iskre
J. T. Turkuš.

„Nadobudnih“ pevcev roj
Rase nam od dnė do dneva,
Neizreknj nam slastjój
„Dušo in srcė ogreva“.

Kot po dežji iz zemljė
Silijo jesėni gōbe,
Pesniki se v nas množė . . .
Prihod res je zlate dōbe.

Slave venec nevenljiv
Liro v roke pevcem sili,
Ali zvok njih strun ni živ,
Glasov teh se Bog usmili!

Poje vse . . . in spet snoplč
Pred menoj je pesni drōbnih
In da vredne niso nič
Brez namėr izrečem zlōbnih.

Turkuš jih poslal je v svet
Ta „detėta“ dušna, bolna,
Da nikdār on ni poet
Mu povem na usta polna.

Kdor mrcvari kakor on
Našega teló jezika,
Trud mu v petji je zastonj,
Zanj ne rase lavorika.

Ni poet on in ne bój
„Če Apolon“ iskre petja
Vdihol v srce ni mladój,
Zanj sadú ni, niti cvetja.

„Če navdušil ni Orfej
V sanjah ga“, da vbira strune
Ne opevaj on odslej
Ves „v solzėh“ cvetic in lune

Srčna če bolest „brenči“ (!)
V slabih pesnih naj ne plaka,
V žitja boji žive dni
Kaže naj se korenjaka.

Kdor kot Turkuš, jezik naš
Na načine take muči,
Slovo resno zanj imaš:
Prej jeziku se priuči!

Bože moj . . . potem teh rim!
Kot bi žili za Pohlina . . .
Kosal bi še tá se ž njim . . .
Žalostna nam zgodovina.

In povprašati če smem
Káka zdi se ta Vam rima:
„Nektarjém“ in pa „žolčem“
Take v nas Slovencih nima,

Vidi se, da Vam „strohněl“
Čut za blagoglasje vsako;
Pevce vendar je presmel,
Kdor zapiše tako spako.

Dà, gospod, s poetiko
Dobri niste . . . brez zamere!
Še manj pa z estetiko
Krasne so zato primere.

Misel nápačna je tá:
Da profesor pevec že je.
V dobi naši od srcá
Pesnim takim svet se smeje.

Dosti . . . čuje ves naj svet
Skromen pevec kar povdarja:
Turkuš ni nikdar poet,
S petjem naj se on ne vkvarja.

Pravda Burecki.

(Konec.)

Mihael Garaba spravi se nad stvar, informuje, teka okoli, dvori damam sodnikov, in nekega lepega dne dobil je pravdo — stoletno pravdo Burecki.

„To je vražji človek!“ zavpil je baron, veselja plesaje. „Iz tega moža moramo kaj več narediti!“

Pred vsem sede v voz in se pelje v oni del dežele, kjer so ubogi plemiči Burecki prebivali, da bi zraven bil in videl, kako jih bo pri tem poročilu mrtvoud zadeval. Te zabave si ni mogel odreči.

Prišedši nazaj, priredi v svoji palači velik banket v čast ženjalnega odvetnika.

Ko je ta prišel, ga je baron objel in poljubil; nato se je moral vstopiti na nalašč zanj pripravljen oder, in razložiti zgodbo pravde Burecki od kraja do konca.

Veselica je bila sijajna, šampanjec dober, jedila izvrstna in mladi odvetnik je bil predmet občega občudovanja in obče zavisti.

Toliko bolj se je baron drugi dan začudil, ko je od odvetnika (kateri je bil svoj sijajen honorar že pred več tedni prejel) dobil naslednji račun:

Za obisk banketa	40	gld.	—	novč.
„ odrgnjenje salonske obleke	5	„	—	„
„ resumé pravde Burecki	200	„	—	„
„ prednašanje	50	„	—	„
„ voznika sem in tja	4	„	—	„
„ napitke in vratarja	3	„	10	„
skupaj	302	gld.	10	novč.

„Ta je lepa!“ misli si baron. „Jaz napravim njemu v čast veselico in delam reklamo zanj, on si pa pusti svoj prihod in mojo reklamo plačati. Že dobro . . . S temi besedami vzame 302 gld. in 10 novč. iz listnice in izroči ta znesek došlemu služabniku rekoč: „Povejte, da gospoda odvetnika lepo pozdravim!“

Ko je gospod Mihael Garaba denar prejel je strahú obledel.

Kajti prav za prav je le hotel barona v zahvalo za včerajšnjo veselico razveseliti, meneč, da mu bo baron dobrovoljno odgovoril: „Iz tega bo pravda, mladi prijatelj moj!“

Ta obrat mu je bil nepričakovan. In pri tem še tudi ni ostalo, kajti še isti dan mu je lakaj od barona prinesel strašno dolg račun, v katerem so mu bile vse včeraj na mizo prinesene jedila, pijače, smodke in zgorele sveče zaračunjene. Suma sumarum 500 gld. Garaba seže v žep in izroči 500 gld. služabniku rekoč:

„Vzemite Ivan, in recite, da milostljivega gospoda pozdravim.“

Ta obrat je zopet barona vstrašil.

„Doktor je vražnji človek, da plača. Tu mora nekaj tičati!“

Temu je tudi tako bilo, kajti nekega dne dobi baron poziv od policije.

„Gospod baron,“ reče komisar, „Vi nemate pravice javno točiti.“

„Kaj pravite?“ zakliče baron razžaljen.

Komisar seže med akte in pokaže baronu račun, katerega je bil odvetniku poslal.

„Tukaj! Vi ste jedila in pijače prodajali in ste pri tem zasačeni bili.“

„Že dobro,“ zakliče baron, „jaz plačam vse, ali tega navihanega odvetnika imenujem si — nadzornikom svojih posestev! Koliko je plačati kazni?“ —

Tako se je končala slavna pravda Burecki in ž njo — prepirljivost barona Baláči-ja.

Na občnem zboru društva „Narodni dom“.

Poročevalec: Odbor predlaga po temeljitem preudarku, naj se sezida „Narodni dom“ na mestnem travniku za vojaškim preskrbovališčem poleg novega gledališča.

Gospod J. H.: Ugovarjam! Hiša na tistem kraju je nepripravna; v kavarno in v gostilno ne pojde nihče. Počakajmo še dve leti.

Gospod dr. X.: Ni res; kar nas je promoviranih doktorjev prava prihajali bodemo vsi.

Gospod Y.: Jaz ugovarjam principijelno vsakemu predlogu, torej tudi temu.

Gospod Z.: Predlagam, naj se odboru naroči, da poišče primernejši prostor. Tudi za prebivalce Št. Peterske, Poljanske in Karlovske ceste treba kaj skrbeti. Tam prebivajo najboljši narodnjaki. Svoji k svojim! Tam postavimo „Narodni dom“. Tam nam narodne palače ne bodo kazili nemškutarski sosedje.

Gospod A.: Ta predlog je neumesten. V Ljubljani sploh ni nikjer prostora, da bi mogli zgraditi „Narodni dom.“ Nasvetujem, naj ostane denar, kar ga je zbranega, obrestonosno naložen . . .

Gospod dr. S. (seže mu v besedo, ves navdušen): Živio! Slava! Dobro! To je pameten predlog; če se glavnica obrestuje po 4 %, kupili bodemo lahko v 20 letih pol Ljubljane! Predlagam, da se gospodu A. izreče zahvala za izvrstni predlog.

Poročevalec: Strinjam se s predlogom g. A. in gosp. dr. S.; ker bi pa utegnili ljudje postati nevoljni, sklenimo tako, kakor sem predlagal; sklepa izvršiti tako ni treba.

Poročevalčev predlog se vsprejme jednoglasno.

— Je-li Slovenija že zedinjena?

— Sedaj še ni, dolgo pa ne bo več na to čakati.

— Res? Kaj pa se je zgodilo takega, da smemo upati?

— Zgodilo se ni še nič, upati pa smemo, ne samo, ker je upanje jedina naša tolažba, ampak tudi zato, ker so naši prvaki, voditelji, prvoborilci, ali kar si že bode — res odlični, delavni in požrtovalni možje.

— Tako? Ni mi prav jasno, ali se norčuješ, ali govoriš resnico?

— Seveda, resnico; prvaki naši in njih prilepki se odlikujejo po svoji domišljavosti in nestrpnosti, skoro vsi, brez razločka vere in političnega prepričanja, delavni so tudi — za svoj žep in za svojo osebno korist, tudi skoro vsi s kraja, brez razločka vere in političnega prepričanja, in požrtovalni so pa seveda tudi, to je njih najodličnejše svojstvo, z občudovanja vredno požrtovalnostjo dokazujejo dan na dan svojo — nesposobnost.

— Nesposobnost jim očitaš; glej, kako rase od dne do dne odpor proti vladi, kako vstrajno se boré posamezniki in skupine ter društva zato, da bi spravili poslance svoje na mladočeško stran.

— Naši poslanci, izvzemši tiste, ki so to že storili, ne bodo nikdar stali bok ob boku z Mladočehi. Kaj pa bodo tam? Mladočehi ne morejo oddajati dobrih služb, niti naklanjati postranskih dohodkov, naši izvoljeni „lovci na dijete“ se pa pajdašijo samo z ljudmi, ki imajo kaj pod palcem in zato se držé Hohenwarta.

— Tako?

— Da, Hohenwarta! Fino sta jo spletla Šuklje in Klun. V Ljubljani bi Hohenwart pri volitvah propadel, zato silimo sicer poštene ali silno naivne naše radikalice, naj ga volijo, oni tega ne bodo hoteli, voljen bo potem kje drugod, na pr. na Gorenjskem in s tem bo rešen Hohenwart, njegov klub in mi. Da so bili radikali ljubljanski pametni, lahko bi bili Hohen-

warta zavrgli v Ljubljani, in če bi njega ne bilo v državnem zboru, morda bi naši poslanci vendar bili pridružili se Mladočehom.

— Misliš?

— Ne mislim, ali mogoče bi bilo; sedaj pa je to nemogoče, dokler je v vladnih jasliah dobiti kaj za zobé.

Pavlihogrami.

Dunaj. Poslanec profesor Šuklje je v valutnem odseku povedal na polne usta, da je „bimetalist“, gotovo z namenom, da bi vedeli tisti, ki potrebujejo njegov glas, da ga ni dobiti samo za suho zlato, nego tudi za sreberne denarje.

Berolin. Kadar bode tu svetovna razstava, priredilo se bode tudi premovanje najlepših dam. Za zvedenca je izvoljen velečastiti poslanec Karol Klun.

Gorica. Pri nas se javno govori, da živi „Nova Soča“ zgol in jedino ob naročnini rodoljubnih Slovencev. Vse druge verzije so zlobne izmišljotine. Gospod Andrej Gabršek najel si je korepitorja, tukajšnjega petošolca, da ponovi zaprašeno svojo modrost. Vlada mu je ponudila odlično mesto v „press-bureau“, a vrli narodnjak je to ponudbo odklonil.

Ljubljana. V vrtu, kjer zidajo „Katoliško Tiskarno“, nastavljenih je bilo pred kratkim trinajst zanj in sicer sosedovim golobom. Dotični sosed je sam na svoje oči videl, da je bil golob njegov ujet v tako zanjko, in videl je tudi kanonika dr. Kulavica, ko je nastavljene zanjke ogledoval. Jedni trdé, da so zanjke nastavili zidarji, drugi pa trdé, da odborniki „katoliškega tiskovnega društva“. Da se dožene ta razpor, razpisala se bode v kratkem služba novodobnega Salomona.

Kočevje. V nas se bode v kratkem otvorila visoka šola za vzgojo „riskirarjev“. Protektorat prevzel okrajni glavar Thomann. V šoli za lesno obrt izdelujejo samo „številke“ za „hoch ali nieder“. Meščani kočevski poklonili so glavarju lepo košaro in ga imenovali častnim riskirarjem.

Vojvoda Strmolški

zložil je nekoč nastopno „pesem“, katero bi si še dandanes mogel marsikak gospod zapisati za ušesi:

Du Pfarrer von Michelstetten,

Musst fleissiger beten,

Und nicht bloss Geld zusammenscharren!

Sonst wirst du zum Teufel fahren,

Denn der Erzengel Michel

Legt auf die Wag' kein Sparkassabüchel.

Žalostna je duša moja,
Sit življenja sem užé,
Česar koli se polotim,
Nič po volji mi ne gré.

Rotovški da sem uradnik,
Dobro bi za-mé bilo;
Če bi tudi nič ne delal,
Kdo se zmeni tam zató?

Da „Slovenčev“ sem sotrudnik,
Da domišljav sem kaplan,
Sit najboljših bi jestvin bil,
Vsak večer bi bil piján.

Da poslanec sem slovenski,
Živel bi kot turški car;
Domovina — molzna krava,
Ideal — zveneč denar,

Kar je preveč je preveč.

Soprog (čigar boljša polovica je na Bledu):
Vsak dan mi pisari žena in v vsakem pismu mi pošilja tisoč poljubov. To je preveč. Kaj bi s toliko poljubi počel. Zame zadošča polovica, drugo polovico — bom pa dal naši hišini.

V uredništvu.

Pisatelj: Poslal sem Vam pred dvema mesecema dolgo pesem z dovoljenjem, da jo smete skrajšati, pa vzlic temu je še niste prijavili?

Urednik „Pavlihe“: Prav zato jo nisem mogel priobčiti, ker sem jo tako skrajšal, da je ni nič ostalo.

Nesporazumljenje.

A: Veš dragec, rad bi ti povedal, kako je s to stvarjo, pa ne smem. Zastavil sem častno svojo besedo.

B: Koliko so ti pa dali nanjo?

Št. 00.001.

Slovesna izjava.

Tožba, da poslovanje na magistratu ni posebno vzgledno, je sicer stara, a popolnoma neresnična, zlasti kar se tiče policijskega oddelka, ki je na vrhuncu popolnosti. V Parizu in v Londonu je redarstvo v primeri z našim nič, to je tak razloček, kakor mej logaškimi rovtami in Dunajem. Da posluje policijski oddelek magistrata z državnim pravdnistvom samo nemški, je povse v redu in nihče nima pravice spodtikati se nad tem; tistim pa, ki so se pri razpravi proti Cvajerju nad tem spodtikali, bodi enkrat za vselej povedano, da imajo svoje davke molče plačevati.

Pri razpravi proti Cvajerju ni bilo nekaterim navzočnim poslušalcem všeč, da se je detektiv Toplikar vulgo Topelcifra po dvorani potikal in v svoji nesramnosti so sodili, da ima detektiv biti na ulici in zasledovati lopove, ne pa hoditi zabavat se k sodnim obravnavam. Tem dolgim jezikom treba povedati „v brk“, kar jim gre. Blagorodni gospod Toplikar ni zato nastavljen, da zasleduje lopove, on je detektiv „honoris causa“, posel njegov pa je omejen, pomagati mu je v pisarni gospodoma uradnikoma, ki sama nimata nič dela. Tudi to je povse iz trte izvito, da je pri „Nordpolu“ kaka filijalka policijskega oddelka. Toliko v blagohotno pojasnilo.

Za mestni magistrat:

Dr. Zbudovec, pooblaščenec.

Utrinki.

Na Štajerskem popil je vol škaf vina in bil pijan. To je bilo prvi pot, da je vol kaj v glavi imel.

V Avstrijski vojski je menda stotisoč oženjencev. Reveži! Ti morajo pač iz bitke v bitko.

Evropski mir je zagotovljen! Kralj srbski, kraljica holandska in kralj španski žive v najlepšem sporazumljenju.

V Ameriki omožila se je 22 palcev visoka deklica, z možem 2 čevlja visokim. No, ta bo vsaj varen, da mu žena ne vzrase čez glavo.

Takšne so.

Gospod: Mene je izlečil župnik Kneipp. Ali bi vi mogli zaupati zdravniku, ki leči po njegovi metodi?

Gospodična: Zakaj ne, če ima reelne namene.

Navihanec.

Brivec Kožaresk je jako lokav človek. Kadar pride kdo k njemu, pripoveduje mu tako grozne reči, da se dotičniku kar lasje ježe — tako, da se mora dati česati tudi tisti, ki tega namena ni imel.

Vzgleden mož.

Kakor je Peter Amienski vspodbujal vernike na križarske vojne, tako kliče kapelan v Škocijanu praznoglave svoje poslušalce na boj zoper krivoverske liste.

To je kapelana Franca Košierja pravica, katere mu nihče ne odreka, in če zlorablja v svoj namen cerkev, mu tudi ni ugovarjati, kajti možic mora že iz skušnjave vedeti, da ga zunaj cerkve nihče več ne posluša, k večjemu kaka škrbasta tercijska iz tretjega reda svetega Frančiška. Da se ga ljudje opravičeno ogibajo, tega je Franc Košier sam kriv, ker se ne obnaša takó, kakor se spodobi za količkaj izobraženega človeka. Evo dokazov!

V Škocijan pride vsako poletje mnogo tujcev, kar je zlasti krčmarjem zelo všeč. Tudi koncem minolega meseca prišli so odlični gostje in se prav prijateljski zabavali v družbi nekaterih domačinov na nekem vrtu. Kar prilomasti med nje jako vinjeni kapelan France Košier in začne zbadati družbo z raznimi, ne prav primernimi besedami. Navzočniki so kapelančka krepko zavrnil in odšli. Kapelana zavrnil je bil tudi tukajšnji poštni uradnik, kar je Franca Košierja tako silno razdražilo, da je svojega protinika ves večer iskal, da bi ga naklestil. Pa tudi nekaj drugih navad ima kapelan France Košier. Neko nedeljo zvečer, ob času, ko bi bil on že moral spati, priklatil se je v gostilno tukajšnjega župana in tirjal, naj se mu pokaže dovoljenje točiti čez določeno uro, krčmar mu pa ni pokazal dovoljenja in Košier je moral odriniti. Naj bi se raje držal brevirja!

Klerikalna slovenščina.

Najodličnejšim sotrudnikom „Slovenčevim“ prištevati je brez nobene dvojbe tudi izbornega in duhovitega listkarja „A. S.“, — znanega pod imenom „sobotni krokar“. V št. 124. z dne 4. junija preskrbelo je uredništvo „Sl.“ svojega lista bralcem za binkoštno praznike posebno tečno duševno hrano. O temeljitem poznavanju novejših zgodovine kazoči listek „Krona sv. Štefana“ je izredno zanimiv, pisan pa uprav dovršeno. Le nekatere stvari niso jasne nevednemu „Pavlihi“. Tako sta dva stavka, ki morata vsakogar zanimati. Morda se oglasi sloveči fruktifikator slovenskih klasikov in nam spiše v svojem preslavnem glasilu primeren komentar. To bi bilo prav koristno in hvaležno delo.

Prvi stavek slóve:

„Madjari bodo proslavljali petindvajsetletnico cesarja Franca Jožefa s krono sv. Štefana (leta 1867 dne 8. junija), s katerim je bil venčan tudi njih boj za samostojnost ogerskega kraljestva zoper dunajske vlade;“

Drugi stavek je še bolj zanimiv. Slóve pa takole:

„Po noči dne 8. septembra 1853. leta zadela sta dva vojaka ob železno skrinjo Skrinjo sta prenesla v poslopje vojnega poveljništva. Ondi jo odpró v jednom kotu skrinje je ležala nožnica, v njej pa nepokvarjena krona sv. Štefana“

Previden tat.

Spovednik: Ali si kedaj kaj ukradel?

Grešnik: E duhovni gospod, ko bi jaz to vsacemu pravil, bi me ne bilo tukaj, ampak bi bil že davno pod ključem.

Velik razložek.

Kredovič: Povej mi, dragi amice Gobovič, kakov razložek je mej kranjskimi in štajerskimi učitelji?
Gobovič: Kranjski se šolajo v Ljubljani, štajerski pa v Mariboru.

Kredovič: Kaj še! To ni poseben razložek; je še večji med njimi.

Gobovič: In ta je?

Kredovič: Kranjski učitelji govoré med seboj slovenski, štajerski pa nemški.

Gobovič: To je pa res velik razložek, slava Bogu, da je nekaj izjem.

Listnica uredništva.

Gosp. J. G. v G.: Kje je na Dunaji kakov „Café chantant“? Obžalujemo, da vam ne moremo povedati. „Pavliha“ še ni videl Dunaja. Obrnite se do jako postrežnega gospoda poslanca Kljunača.

Prva kranjska tovarna
oljnatih barv, firneza, laka in klija

Ad. Hauptmann-a

v Ljubljani.

Zaloga:

Šolski drevored številka 6
Semeniško poslopje.

Filijala:

Slonove ulice številka
10—12.

Zobozdravnik

SCHWEIGER

stanuje

„pri Maliču“ II. nadstropje, št. 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne
in od 2. do 5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1. ure popol.

Najnovejše in najboljše vrste umetnih zobovij
in zob. — Najboljše in trpežne plombe v zlatu
in platini za sprednje zobe, posteklenjene
plombe povsem in nerazločno take, kakor so
zobje.

== Za vsa dela in operacije se garantira. ==

Brzo - hitro - naglo

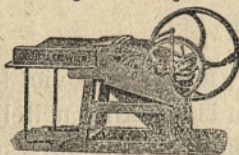
fotografovati more vsakdo brez posebnega znanja
s fotograf. aparatom, ki velja samo 2 gld. 60 kr.

Na tisoče ličnih slik se dá hitro in lahko izvesti
od sleharnega originala. (Retouche ne treba.) Cena krasno-
elegant. aparatu s kemikalijami in navodilom vred samo
2 gld. 60 kr. Važen je aparat za strokovnjaka, kakor
za onega, kateremu naj služi zgolj v zabavo, kajti ž
njim more se v sobi kakor na prostem fotografovati
raznovrstne predmete, osebe, skupine ali slike po naravi.

Aparat razpošilja proti povzetji

L. Müller na Dunaji, Döbling, Panzergasse.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnice, čistilnice za žito,
trierje, slamoreznice,
mline za sadje,
sustalnice za sadje in vino, za grozdje,
kakor vse druge stroje in priprave
za kmetijstvo,
vinarstvo in sadjarstvo itd.
priporočam v najnoviji in najboljši
obliki, po ceni!

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 75.

Maatrevani zapiski in celovita pisma v hrvaščini, nemščini, italijani in slovenskem
jeziku po znanstvenju brezplačno in brezplačno. — Čas za poskušanje — garancija,
vračni papir.

DR. Koyet avšičane cenit! 20

„Pavliha“

velja 1 goldinar za četril leta.

„Pavliha“

vsprejema oznacila domaćih in se-
rentov proti primernemu rabatu.

Glavna
trgovina:

Stari trg 15.

Jožef Stadler

Filijala:
Črevljarske
ulice 4.

stavbeni in galanterijski klepar v Ljubljani

uradno pooblaščen vodovodni instalatér

izvršuje vsa v njegovo stroko spadajoča dela ter jamči
za naglo in trdno zvršitev iz najboljšega materijala.

Velika zaloga bernskega zacinjenega pahišnega in
kuhinjskega orodja prve vrste po najnižjih cenah,
kakor tudi:

drugih izdelkov, posebno izvrstnih malnov za kavo in
vsake vrste strojev za naglo vrenje, pripravo za koprivno
kopelji ali tuš; čebriče (banje) za kopanje, v katerih se
sedi, tudi take za otroke, kletke za tiče, fine nagrobne
vence iz kovine, vodne škafe, vrče, vedre, brizgalnice
vsake vrste, hladilnike za šampanjec, svetilnice, ki se
rabijo po ulicah, na vrtu in v žepu, stojala za oglje, stroje
v katerih se dá s spiritom kuhati guljaš, bržole in pečena
govedina. Postavljam pa tudi zahode (stranišča) brez-
smradne po najnižjih cenah. Naročila vsake vrste, kakor
tudi popravila se hitro in točno izvrše, proračuni naredé
in se razpošiljajo brzo in poštine prosto.

Brata Eberl

izdelovalca oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov

v Ljubljani, za Franciškansko cerkvijo št. 4

priporočata svojo zalogo navedenih izdelkov, kakor
tudi svojo pleskarsko obrt za stavbe in meblje ter
izvršujeta vsako v njuno stroko spadajoče delo fino,
reelno in kar najceneje.

J. C. Juvančič

posestnik vinogradov na Bizeljskem ter posestnik in veletržec z vinom v Spodnji Šiški poleg Ljubljane, priporoča

bogato svojo zalogo raznovrstnega vina (zlasti **dolenjskega čvička**) za vredno ceno.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne prouzroča nikakih bolečin ter opravlja

vse zobne operacije in zobna plombovanja
zobozdravnik **A. Paichel**

v **Ljubljani**

tik Hradskega mostu, I. nadstropje.

Umetno in kupčijsko vrtnarstvo Alojzija Korsike v Ljubljani

izdeluje dovršeno lepe vence in šopke, poskrbuje k vencem **i trakove z napisi** ter priporoča **raznovrstna semena.**

— Ilustrovani katalogi zastoj in franko. —

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

v Ljubljani, Mestni trg št. 10
priporoča:

bogato svojo zalogo štedilnikov, nagrobnih križev, kuhinjskega in vsakovrstnega poljedelskega orodja, kovanja za okna in vrata, cementa itd. — sploh vsega v to stroko spadajočega blaga po najnižji ceni.

Fine vodne pile in žage

za kojih izbornost se jamči.

Priporočilo in naznanilo preselitve.

Vže mnogo let v Ljubljani poslujoča domača tvrdka

Peregrin Kajzel

trgovina s steklom in porcelanskim blagom

naznanja prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da se je preselila iz hiše št. 15 na Starem trgu v popolno novo urejeno prodajalnico

na **Starem trgu št. 13**

v dr. Ahačičevi hiši.

V zalogi ima najrazličnejšo steklovino: svetiljke, cerkvene svečnike, podobe v okvirih itd. itd., barveno steklo za božje hrame. — Prevezema v to stroko spadajoča naročila **pri stavbah**, katera izvršuje točno in cenó. Največja izbira kuhinjskega orodja.

Za bolne in zdrave

najboljše hranilno sredstvo, silno potrebno za zdravje, priznano od zdravnikov kot „izvrstno“ in od mnogih bolnikov s spričali najtopleje priporočeno, je (100—12)

Trnkóczy-jeva hmeljna sladna kava

z dobrim ukusom in lepo dišavo.

Zavitek s $\frac{1}{4}$ kg. velja 30 lkr. — Jako ceno pridejo zavilci 4 kg.

Dobiva se po poštni adresi pri **Ubaldu pl. Trnkóczy-ju**, lekarju v Ljubljani; na Dunaji imajo zalogo lekarji: **Viktor pl. Trnkóczy**, V. okraj, Hundsturmstrasse 113; **dr. Oto pl. Trnkóczy**, III. okraj, Radetzkyplatz 17; **Julij pl. Trnkóczy**, VIII. okraj, Josefstädterstrasse 30; v Gradci (Štajersko): **Vendelin pl. Trnkóczy**, lekar; nadalje v vseh lekarnah, prodajalnicah dišav, kupcih itd. itd.

Prekupci imajo obilen rabat.